

El comptador d'agressions de Justícia Juvenil no s'atura sol.

Barcelona, 2 de juliol. Dos joves interns del C.E L'Alzina han agredit i vexat a un educador social mentre exercia la seva tasca educativa. El joves, que havien estat sancionats anteriorment pel mateix educador, li han llençat a la cara dos gots plens d'orina, al mateix temps que proferien diversos insults contra ell i la seva família

A més, quan un dels interns està sent traslladat d'habitació li escup i insulta de nou.

A conseqüència d'aquest atac, l'educador ha requerit atenció mèdica urgent, incloent-hi tractament oftalmològic per una greu conjuntivitis provocada per l'orina que va rebre als ulls, amb la possibilitat de contagi d'MTS que requereix un tractament intensiu amb retrovirals.

Des de fa temps, l'organització sindical IAC-CATAC hem posat de manifest la situació vergonyosa que es viu als centres de Justícia Juvenil, atribuïda a la falta de personal i a l'abandonament sistemàtic per part de l'Administració. Malgrat les suposades intencions de millora, les solucions per al col·lectiu semblen inabastables, probablement per la negligència acumulada al llarg dels anys.

Exigim a l'Administració Pública i al Departament de Justícia que analitzi el per què fa 10 anys érem un referent europeu de bon funcionament d'aquest servei públic, amb una plantilla estable i amb molta experiència en reinserció de menors en conflicte amb la llei penal, on teníem a la nostra disposició les eines i recursos per a dur a terme la tasca educativa i de guarda i custòdia que teníem encomanada. Què ha passat en aquest temps? Mai no ens han donat cap tipus de resposta.

Més enllà dels riscos i les dificultats inherents a aquests llocs de treball, la situació actual és insostenible i insuportable.

Els equips educatius de centres de Justícia Juvenil, malgrat la vocació i la passió pel seu treball, han patit durant anys una degradació institucional que ha provocat una fugida massiva de professionals experimentats cap a sectors menys precaritzats. Les plantilles s'han vist relegades a personal interí sense formació adequada ni suport necessari per afrontar els desafiaments inherents a la seva tasca.

Portem molt de temps sense establir protocols de prevenció d'agressions, sense fer les avaluacions pertinents de riscos psicosocials per a poder prendre les mesures necessàries per millorar la seguretat en aquests llocs de treball, retallant plantilles en comptes de reforçar-les i desmereixent la tasca i la importància de substituir-les en la seva absència.

Som un col·lectiu invisible i abandonat, sense el reconeixement ni el suport que mereixem. No continuarem tolerant aquesta situació amb resignació. Exigim solucions immediates per poder exercir el nostre treball amb seguretat i dignitat

Ens neguem a continuar patint en silenci.

Seguim amb la lluita!!

